

בש"פ 1093/20 - משה דבש, שושנה דבש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1093/20

כבוד השופט י' אלרון

לפני:

- המבקשים:
1. משה דבש
2. שושנה דבש

נגד

מדינת ישראל

המשיבת:

בקשה רשות לעורר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי מרכז ב-ע"ח 9258-01-20 מיום 4.2.2020
שניתן על ידי השופט חגי טרסי

בשם המבקשים: עו"ד אייל אבולפיה

ההחלטה

1. לפני בקשה רשות לעורר ב"גלאול שלישי" בעניין שחרור רכוש תפוס.

המבקשים חסודים בעבירות הלבנת הון, ניהול הימורים וארגוני, קשרם קשור לפשע וUBEIROT מס, וביום 14.4.2019 נتفس רכוש שלהם: דירות, כלי רכב וכיספים.

ביום 10.6.2019 בית משפט השלום בראשון לציון (ה"ת 19-05-49301; השופט ג' אבןון)קבע שאין לשחרר את עיקר התפוסים. צוין כי מוסכם על הצדדים קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות (ובית המשפט עיין בחומר והגיא בעצמו למסקנה דומה), כי המשיבה טוענת לעבירות שהושג בהן רכוש בשווי כ-6,200,000 ש"ח, וכי שווי התפוסים קטן מסקום זה. על כן נקבע כי קיימת הצדקה להוותר את הרכוש תפוס. לצד זאת, הותר להסביר כל רכב אחד, כפוף להפקחת 30% ממחירו ולתנאים נוספים.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

בהחלטה נספת מיום 2.10.2019 הורה בית משפט השלום להשיב לבקשתם 25,000 ש"ח שנטפסו, בשל התמכשות ההליכים ובשל התנהלות המשיבה שגרמה לדחית דין.

2. ביום 31.12.2019 נדרש שוב בית משפט השלום לתפוסים, והפעם קיבל בחלוקת את בקשה המשיבה להאריך את החזקת התפוסים (ה"ת 19-09-04, מ"י 19-04-30572; השופט ג' אבן).

נקבע כי עדין קיים חשד סביר נגד המבקשים, אולם "בשלב זה של ההליך מצופה מה המבקש להציג על התפתחות בעוצמתם של החשדות" (פסקה 4), בעיקר חיזוק לעדויות שנגבו מההmareים.

בחינת הודעות של כמה מהmareים הביאה להערכתה מופחתת של שווי הרכוש שהושג בעיריות (לפי ההוראות בסעיף 21(א) לחוק איסור הלבנתה הון, התש"ס-2000, להלן: "שווי העיריות"), עד כדי 4,300,000 ש"ח. מאחר שמאז ההחלטה הקודמת לא בוסס חלק הארי של החשדות, מצא בית משפט השלום כי הסיכוי לחלטת בתום ההליך רכוש ששווי למעלה מחצי מ"שווי העיריות", כולל 2,150,000 ש"ח, הוא נמוך.

בהתחשב לשווי התפוסים - כ-3,500,000 ש"ח - הוחלט להאריך ב-150 ימים את החזקת הדירות וחלק מהנכסים (אף שערכם הכולל עולה על הסכום המותר לתפיסה); ולשחרר כל רכב וערבותות שניתנו להשבתם, חשבונות בנק וככפים אחרים.

3. בית המשפט המחויז קיבל ביום 4.2.2020 את עrrר המשיבה ודחה את עrrר המבקשים (ע"ח 9258-01-20; השופט ח' טרס).

נקבע כי את פוטנציאל החילוט יש לגוזר מ"שווי העיריות", כי אין מקום להפחית מפוטנציאל זה לאחר שנקבע, וכי בעניינו שווי התפוסים נמור גם מ"שווי העיריות" העדכני, ועל כן אין לשחרר דבר ממנו.

4. מכאן הבקשה שלפני. לגישת המבקשים, עניינם מעלה שאלת משפטית המצדיקה לתת רשות לעורר ב"גלגול שלישי", והוא אם פוטנציאל החילוט שווה ל"שווי העיריות", או שניתן לקבוע אותו גם בהתחשב במשקל הריאות.

לטענכם, חולשת הריאות עשויה לצמצם את היקף הרכוש המחולט בשלב קביעת "שווי העיריות", ובדומה, עניין ש"בسمניטה", אפשר להפחית את פוטנציאל החילוט בשל קשיים בראיות. נטען כי בית המשפט המחויז כלל לא עין בריאות.

5. לאחר שענייתי בבקשת ובנספחה, הגעת למסקנה כי דינה להידחות.

כידוע, רשות לעורר ב"gal Gol Shlishi" תינתן רק במקרים נדרים המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת

משמעותו של המבקש, או כאשר נגרם לבקשת עיונות דין מהותי.

לא מצאת כי הבקשה שלפני מעוררת שאלה עקרונית או כי שיקולי צדק מצדיקים את התערבותו של בית משפט זה,DOI בכר כדי לדחותה.

. 6. אף לגוף העניין אני סבור כי דין הבקשה להידוחות.

בבקשה לחייב זמני של רכוש בגין חשד לעבירות הלבנת הון על בית המשפט לבחון בשלב ראשון את דבר קיומו של ראיות לכואורה מספיקות, ובשלב שני אם הן מקומות סıcı סביר לכך שהחשוד יורשע בעבירות המיחוסות לו ולכך שהיה ניתן לחליט את רכושו ("פוטנציאלי חילוט") (ע"פ 5140/13 מדינת ישראל נ' אוסקר, פסקה 9 (29.8.2013)). החילוט בסוף ההליך "יקבע לפי "שווי העבירות", ובהתאם לכך יש לחשב את הערך המרבי של הרכוש הנטען לחילוט זמן. בשלב שלישי יש לבחון אם החילוט המבוקש מיידי, למשל על דרך של בחינת חלופות לו (ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (11.8.2019)).

כאמור, בשלב של קביעת "פוטנציאלי החילוט" מתרברת סוגית הסיכוי הסביר להרשעה ולחילוט בתום ההליך הפלילי. חלק מכך מעין בית המשפט בריאות ומעיר את יכולתן (כפי שהיא נחזית לכואורה בשלב זה) להביא להרשעה ואת "שווי העבירות" המתגלוות מהן (ראו למשל ע"פ 6352/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים, פסקאות 36-30 (8.4.2018) (להלן: עניין חסדי דוד)). בchnerה זו נערכת בהיבט תוכן הריאות בלבד, ולשיקולים בדבר קצוב אישור הריאות אין כלל השפעה עליה.

اذזכיר כי, כפי שכבר נפסק, קביעת "שווי העבירות" אינה סוף פסוק, ועל בית המשפט לבחון שיקולים נוספים בהחלטתו איזה רכוש לחליט. בין היתר, ניתן לשקל גם את דיות הריאות – אולם לא לשם חישוב "שווי העבירות", אלא כדי להכריע מה ראוי לחליט מתוך הרכוש שmagiu כדי שווי זה:

"במסגרת ההחלטה בדבר מתן צו זמני יש ממשמעות לעוצמת התשתית הראיתית הלאורית הקיימת נגד הנאשם, במובן זה שתפקידים 'מקבילים' כוחות' בין עוצמת הריאות לבין היקף הרכוש שייתפס. ככל שהתשית הראיתית נגד הנאשם דלה יותר, וככל שהמקרה מעלה שאלות פרשניות המפחידות מן הסיכוי שה הנאשם יורשע בסופו של הlion, כך תחת הנכונות להורות על תפיסתו של מלא פוטנציאלי החילוט – ולהיפך" (עניין חסדי דוד, בפסקה 37).

כך, יש לשקל גם את מידות החילוט, כפי שנקבע בע"פ 19/80 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל (11.8.2019), אשר בבית המשפט קמא וה המבקש אזכור.

בנסיבות דין בית משפט השלום מצא כי הריאות מצביעות על "שווי עבירות" בסך 4,300,000 ש"ח, ועוד קודם לכן קבע כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות. אותו חשד סביר התבבס על הריאות שהספיקו למצואו "פוטנציאלי חילוט" בהחלטות הקודמות בעניין זה, ולא נתען כי בינתיים נפגמו מshallן או אמינוון.

בכך, כפי שקבע בית המשפט המחויז, נחתם שלב בדיקת "פוטנציאל החלטות". הדרישה להווסף ראיות בשל התמצאות ההליך מקומה أولי בשלב הבא, בדיקת המידתיות, אולם הערכאות שלפני לא נדרשו לסוגיה זו. אם יש למباحثים טענות בנוגע אליה, הן שמורות להם.

במצב הדברים האמור עולה "שווי העבירות" על שווי התפосים, ומשבית משפט השלום לא קבע טעם אחר לשחרור חלק מהרכוש, לא היה מקום להורות על כך.

.7 סוף דבר, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, י"ט בשבט התש"ף (14.2.2020).

ש י פ ט